

Олександр Сиченко

Осине гніздо

Жук-корупціонер

Немолодий хірург —
професор,
якому вже за п'ятдесят,
труїть жука,
бо цей агресор
днів сім, як вийшов
«на парад».

Десята ранку, сонце пирска
гарячим променем з небес.
А пан хірург уперто бризка
бадилля. Нелегкий процес!

На ньому одяг відповідний —
бахіли, маска та халат.
Здається, він в операційній,
де люблять чистоту і лад.

Картопля з'їдена добряче...
Не видно листя з-під «гірлянд».
Нахабно, переможним маршем,
йде жук. Личинка — транспарант.

Місцями вже ділянка гола.
Ще день — і урожай пропав.
Тож рясно кропить все довкола
професор, професіонал.

Він трудівник, хірург надійний.
Завжди у праці, в навчанні.
Уважний, знаючий, спокійний.
З ним в розвідку йти на війні!

Живе з зарплати... Ось причина,
щоб десять соток оброблять
й смугасту «бісову личину»
з картоплі власної зганять.

Чували ви не раз, не двічі,
від певних діячів, мабуть,
що лікарі у нас найгірші,
бо часом «гонорар» беруть.

І посадовець той, зазвичай,
клянеться, наче піонер:
У нас в ажурі все! Лиш лікар —
злочинець, корупціонер...

Пече добряче... Я картину
на дачі цю спостерігав.
Та, по-сусідськи, десь з годину
професору допомагав.

І думав: — от, якби зібрати
владців, що кров з народу п'ють,
та по гектарів десять дати —
хай боротьбу з жуком ведуть.

Вони й без «Конфідора» мають
заразі прийшлій дати бій.
Зберуть руками — розпізнають,
хто «корупціонер», хто свій.

Умови створять жить пристойні
митцям, освіті, лікарям.
Це — цвіт суспільства! І достойну
оцінку мають скласти вам.

А рать чиновників, що здатні
лиш кволі папірці плодить,
пошлють у села бесталанні
де треба працювать, щоб жить.

І враз навкруг все звеселіє.
І заживе трудящий люд.
Хай кожен робить те, що вміє!
Хай шану по ділах дають!

10 червня 2007 року

Алергія

Дід до лікаря зайшов,
та й говорить: — Сину,
я вже зовсім занепав —
чешусь безупину.
Та й у носі крутить щось,
набрякають ноги...
Полікуйте, підкажіть!
Прошу допомоги!
Лікар дідуса прийняв,
оглянув уважно.
— Заспокоїть хочу вас.
Все не так і страшно.
Ряд симптомів та ознак
виявив які я,

дозволяють встановить,
що це — алергія.
Головне тепер — знайти
алерген, причину,
і надійно захистити
від неї людину.
От скажіть мені, коли
той свербіж буває?
Після чого в носі крутить,
нога набрякає?
Може, ви їсте ікру
червону без міри?
Може, суші шкодять вам,
чи якісь гарніри?
Може, винні авокадо,
ківі, апельсини...
Дід, розгублений, сидить
з повним ротом слини...
Ні, — бурмоче, — не вживав
ні ікри, ні суші!
Їм картоплю, огірки,
хлібчик, сало, груші.
Раз у місяць є одна
година щаслива,
коли, в пенсію, куплю
пару пляшок пива.
Слухаю зате уважно
трансляції з Ради.
В телевізорі дивлюсь
«Шустер-лайв» дебати...
Мабуть, чухати почав
потилицю лису,
коли стали говорять
нам щодня про кризу.
І, пригадую, тоді
закрутило в носі,
коли «газовий конфлікт»
виник на порозі.
Ну, а ноги набрякають
стали помаленьку,
коли надто затяглись
телепосиденьки...
— Що ж, — промовив накінець
ескулап терплячий, —
ми до істини дійшли
з вами вдвох, одначе.
Вам виписую рецепт,
призначаю ліки:
— телевізор відімкнуть
і сховати навіки;
— свій приймач налаштувати
на канал музичний;
— замість преси почитати
роман історичний;
— на повітрі погуляти
по полю та лісу...
І забути про алергію,
про Раду й про кризу!

12 березня 2009 року

Полікуємось?!

Хоч яку включи програму —
скрізь наткнешся на рекламу.
Нею сповнені без міри
теле й радіоефіри.
Вранці, вдень та опівночі
до вух лізе, муля очі.
Радить, що нам їсти й пити,
«колорада» чим труїти,
як позбутись геморою
за доступною ціною,
де нову машину взяти,
чим потенцію підняти...
Головна — медична тема!
Лікуватись — не проблема,
коли кажуть, що приймають,
щоб хвороби подолати.
«Простамол» — від аденоми.
А «Ревіт» — від перевтоми.
Чоловік, що вже «слабкий»,
хай п'є «Коник золотий»...
Стоматологам — капут!
Їх замінять «Лакалут»!
Кашель мучить? Є «Кофол»!
Нежить? Звісно, — «Піносол»!
Так «лікує» нас реклама.
Це і фарс, і справжня драма!
На рекламні ті гачки
попадають простачки.
Сподівається народ
стати здоровим без турбот.
Розум, мабуть, в тих дримає,
хто на віру все приймає.
Не один вже погорів, —
ледь устиг до лікарів!
Вигідна ця каламуть
лиш виробникам, мабуть.
Та й аптеки мають зиск.
Все лікують — болі, тиск,
діабет та псоріаз...
«Зцілять» вас вони на раз!..

***

Раджу згадати відомі слова:
«Всякій має свій ум — голова...»
Сковорода, наш славетний земляк,
не потерпав від реклами ніяк.
Але учив все сприймати з умом!
Тож не вважай, що ти сам «Доктор МОМ»!
Жменями ліки не пий, не ковтай.
З лікарем радься, у нього спитай!
Лікар сімейний — то справжній твій друг!
Він порятує від всяких недуг!

20 листопада 2008 року

Заспіваймо пісню українську!
(як ми з дружиною побували
на передноворічному концерті
«Кращі пісні року»
у київському палаці «Україна»)

Ми з дружиною, як в кращі дні колись,
відпочити в місто Київ подались.
Рідна донька дарувала нам квитки
на концерт — парад «Українські зірки»
Подарунок не простий — під Новий рік!
Не поїхать на виставу — просто гріх!
До палацу «Україна» прибули,
відпочили, у буфеті щось взяли...
Та дзвінок уже зове: «теленя — теленя», —
українських кращих слухати пісень.
Дуже гарно спершу Дворський проспівав.
Тон мажорний для концерту він задав.
Але потім... Що за прикрі чудеса?
Захопила сцену капосна попса.
Рок ансамбль. Якийсь співак (на вигляд — гей).
Молода співачка — ноги «от ушей».
Гість з Ізраїлю привіз ще й бек-вокал...
Скис, притих отетерілий зал.
Вже російською десятий «хіт» луна...
Київ це, чи московітська сторона?
Всі хвилюються, підозрюють обман.
Та ось «Гетьман» заспівав свій «Отаман»!
Шквал овацій, дружні виклики «на біс»...
Підупалий настрої наш відразу зріс.
На честь «Кобзи» дехто з місця навіть встав.
Матвійчук про батька й матір заспівав...
Солов'їні ноги взяв Пономарьов.
Як завжди, був на піднесенні Зібров.
Василенко вийшов — голос золотий!
У Руслани номер — життєдайний, запальний!
Є в них сила! Рід український ще не згас!
Петриненко це підтверджує, Тарас.
Його пісня увінчала «хіт-парад».
Ми співали її, їдучи назад.
Говорили про зірок, про їх пісні...
Тільки де ж там, за зірками, запасні?
Чом на «Пісні року» чуть чужий шансон?

Скільки ж має рідна пісня перепон?
Та чиновникам і недругам назло
пробивається ще творче джерело!
Владо в центрі й на місцях — доволі спать!
Пісню нашу необхідно рятувать!
У піснях сердечних, щирих без межі, —
незнищеність української душі!
21 грудня 2008 року

Треба діяти!

«Бандитам — тюрми!» — він казав.
І всі кричали: — Так!!!
Та власне слово не тримав
політик — неборак...

Ба, навпаки, — у владі скрізь,
включаючи суди,
все більше стали вимагати
за кожен дію мзди.
А що «бандити»? Де вони?
Сховалися? Втекли?
Та де там! Керівні місця
повсюди зайняли...
Ведуть із ними діалог,
вручають ордени.
Відзнаки сипляться на них,
як листя восени...
Пухлина ракова росте,
пускає метастаз.
Нам світло мафія дає
і постачає газ.
Вже по корупції наш край
є лідер на весь світ.
Та заспокійливо звучить
Прокуратури звіт.
Виходить, що у «зоні» — ми!
«Бандити» — нагорі.
Якщо не вийдемо з «тюрми», —
залишимося в п'їтмі!
Гуртом у змозі ми змінить
цей неприродний стан!
Ви чули? Заклик вже звучить:
— Дасш новий Майдан!

20 січня 2009 року

Дід та онука

Сивий дід свою онуку
картає, навча:
— Ти, Оксанко, вже студентка —
не мале дівча!
Ну чого, скажи, у тебе
видно голий пуп?
Що за музика на дисках —
тільки «гуп» та «гуп»?
Хіба личить вам, студенткам,
пити і курити?
Розучилися дівчата
навіть червоніть!
Пам'ятаю свою юність,
добрий давній час —
зашарітися уміли дівчата
«на раз».
Внучка каже:
— Ти, дідусю, багато прожив...
Пригадай, а що ж ТАКОГО
ти їм говорив!

27 листопада 2009 року

м. Лубни,
Полтавська область